

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0393/2013

15.11.2013

RAPORT

soovitustega komisjonile ELi arenguabi rahastajate tegevuse koordineerimise kohta
(2013/2057(INL))

Arengukomisjon

Raportöör: Gay Mitchell

(Algatus – kodukorra artikkel 42)

(Ettepaneku koostaja: Gay Mitchell)

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
RESOLUTSIOONI ETTEPANEKU LISA: ÜKSIKASJALIKUD SOOVITUSED TAOTLETAVA ETTEPANEKU SISU KOHTA	8
VÄLISKOMISJONI ARVAMUS	11
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	14

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

soovitustega komisjonile ELi arenguabi rahastajate tegevuse koordineerimise kohta (2013/2057(INL))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 225 ja eriti artikleid 9 ja 151 ning artikli 153 lõike 1 punkti e,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 209 ja 210,
- võttes arvesse ÜRO 8. septembri 2000. aasta aastatuhande deklaratsiooni,
- võttes arvesse 2005. aasta Pariisi deklaratsiooni, 2008. aasta Accra tegevuskava ja 2011. aasta tulemusliku arengukoostöö ülemaailmset partnerlust,
- võttes arvesse nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate, Euroopa Parlamendi ja komisjoni ühisavaldust Euroopa Liidu arengupoliitika küsimuses: Euroopa konsensus¹,
- võttes arvesse komisjoni 13. oktoobri 2011. aasta teatist „Muutuste kava ELi arengupoliitika mõju suurendamiseks” (COM(2011)0637),
- võttes arvesse nõukogu 14. mai 2012. aasta järeldusi muutuste kava kohta ELi arengupoliitika mõju suurendamiseks²,
- võttes arvesse nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate 15. mai 2007. aasta järeldusi, mis puudutavad Euroopa Liidu tegevusjuhendit vastastikuse täiendavuse ja tööjaotuse kohta arengupoliitikas³,
- võttes arvesse oma 28. septembri 2006. aasta resolutsiooni tihedama ja parema arengukoostöö ning 2006. aasta ELi abi tõhususe paketi kohta⁴,
- võttes arvesse oma 22. mai 2008. aasta resolutsiooni abi tõhusust käsitleva 2005. aasta Pariisi deklaratsiooni järeelmeetmete kohta⁵,
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2011. aasta resolutsiooni neljanda kõrgetasemelise abi tõhusust käsitleva foorumi kohta⁶,
- võttes arvesse üldasjade ja välissuhete nõukogu 17. novembri 2009. aasta järeldusi abi

---

¹ ELT C 46, 24.2.2006, lk 1.

² Dokument 9369/12.

³ Dokument 9558/07.

⁴ ELT C 306 E, 15.12.2006, lk 373.

⁵ ELT C 279 E, 19.11.2009, lk 100.

⁶ ELT C 131 E, 8.5.2013, lk 80.

tõhusust käsitleva operatiivraamistiku kohta¹,

- võttes arvesse välisasjade nõukogu (arenguministrid) 14. juuni 2010. aasta järeltõhusust käsitlevat operatiivraamistiku kohta², millega täiendati ja muudeti abi tõhusust käsitlevat operatiivraamistikku,
- võttes arvesse välisasjade nõukogu (arenguministrid) 9. detsembri 2010. aasta järeltõhusust käsitlevat operatiivraamistiku kohta³, teemal „Vastastikune aruandluskohustus ja läbipaistvus: ELi tulemusliku abi tegevusraamistiku neljas peatükk”³,
- võttes arvesse Euroopa Liidu Nõukogu peasekretariaadi poolt 11. jaanuaril 2011. aastal vastu võetud konsolideeritud teksti abi tõhusust käsitleva operatiivraamistiku kohta⁴,
- võttes arvesse komisjoni arengu peadirektoraadi tellitud ja 2009. aasta oktoobris avaldatud uuringut „Abi tõhustamise tegevuskava. Euroopa lähenemisviisi eelised”⁵,
- võttes arvesse komisjoni arengu peadirektoraadi tellitud ja 2011. aasta märtsis avaldatud lõpparuannet mitmeaastase ühise programmitöö kohta⁶,
- võttes arvesse 2011. aasta mais avaldatud Pariisi deklaratsiooni 2. etapi lõpparuannet,
- võttes arvesse arengukomisjonile 10. juulil 2013. aastal esitatud Euroopa mõõtme puudumisest tulenevate kulude uuringut, milles käsitletakse ELi rahastajate tegevuse koordineerimise parandamist,
- võttes arvesse nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsust, millega määratakse kindlaks Euroopa välis teenistuse korraldus ja toimimine (2010/427/EL)⁷, eriti selle artiklit 9, mis käsitleb välistegevuse vahendeid ja programmitööd;
- võttes arvesse kodukorra artikleid 42 ja 48,
- võttes arvesse arengukomisjoni raportit (A7-0393/2013) ja väliskomisjoni arvamust (A7-0393/2013),

A. arvestades, et eespool nimetatud Euroopa mõõtme puudumisest tulenevate kulude uuringus toodud viimased hinnangud näitavad, et tehingukulude vähendamisega võiks aastas säästa kuni 800 miljonit eurot, kui EL ja selle liikmesriigid suunaksid oma toetuse vähematele riikidele ja tegevustele; ja arvestades, et oleks võimalik saavutada 8,4 miljardi euro suurune lisakokkuhoid, kui riikidele tehtavad eraldised oleksid täielikult koordineeritud ja sihitud ainult vaesuse vähendamisele;

B. arvestades, et olukorras, kus ÜRO eesmärgi suunas eraldada 2015. aastaks 0,7 % kogurahvatulust ametlikuks arenguabiks on üldiselt tehtud vähe edusamme, on tõhusam

---

¹ Dokument 15912/09.

² Dokument 11081/10.

³ Dokument 17769/10.

⁴ Dokument 18239/10.

⁵ Projekt nr 2008/170204 – Versioon 1.

⁶ Projekt nr 2010/250763 – Versioon 1.

⁷ ELT L 201, 20.5.2010, lk 3.

koordineerimine ELi tasandil ülisuure tähtsusega;

- C. arvestades, et kuna rahvusvaheline demograafiline olukord on muutumas ja tulevikus muutub praeguse arengumaailma ja kogu ELi vastastikune sõltuvus järjest suuremaks, tagaks arenguabi kulutamise suurem tõhusus kohapeal tõhusama abi andmise ja annaks lisandväärtuse suurema vastastikuse usalduse näol tulevikus;
  - D. arvestades, et ELi kui terviku koordineeritud tegevusel, eelkõige komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamendi esindajatest koosneva komitee loomise abil, on lisandväärtus, mis on poliitika ja finantsvõimenduse mõttes suurem kui 28 liikmesriigi ja komisjoni üksikute meetmete summa;
  - E. arvestades, et EL ja tema liikmesriigid peaksid jätkama eeskujut andmist, vähendades Pariisis, Accras ja Busanis võetud rahvusvahelist abi ja arengu tõhusust käsitlevate kohustuste täieliku täitmise kaudu ning praeguse ühise programmitöö protsessi alal tehtud edusammude põhjal abi killustatust;
  - F. arvestades, et ELi rahastajate tegevuse koordineerimine peaks aitama kaasa eesmärgile, milleks on kogu ametliku ja mitteametliku seotud abi andmise lõpetamine ning abi tõhususe tegevuskava muutmine arengu tõhususe tegevuskavaks;
  - G. arvestades, et rahastajate tegevuse koordineerimise parandamist käsitlevad ELi algatused on peamiselt vabatahtlikku ja mittesiduvat laadi; ja arvestades, et tegevusjuhend tööjaotuse kohta on andnud piiratud tulemusi;
  - H. arvestades, et aluslepingud annavad ELile õigusliku aluse tugevdada ELi välistegevuse sidusust ja tulemuslikkust;
  - I. arvestades, et komisjon peaks ELi tasandil olema abi ja arengu tulemuslikkuse täieliku rakendamise liikumapanev jõud;
1. palub ELil ja tema liikmesriikidel tagada oma Pariisi deklaratsiooni, Accra tegevuskava ja Busani tõhusa arengukoostöö ülemaailmse partnerluse järgsete kohustuste täitmine, mille peamiseks takistusteks on poliitilise tahte puudumine, bürokraatia ja suured tehingukulud; tuletab sellega seoses meelde, et abi tulemuslikkuse tegevuskava täitmise üks põhitingimusi on täielikult omaks võtta demokraatliku omavastutuse põhimõte, mis tähendab, et arengustrateegiad on riikide algatatud ning kajastavad kõikide riigisiseste sidusrühmade võetud kohustusi;
  2. kutsub ELi ja selle liikmesriike üles kasutama täielikult ära ELi toimimise lepingu arengut käsitlevaid sätteid, milles nõutakse arengukoostöös täiendavust ELi ja selle liikmesriikide vahel (ELi toimimise lepingu artiklid 208 ja 210), et tugevdada ELi rahastajate tegevuse tulemuslikku koordineerimist;
  3. nõuab tõhusamat koordineerimist ELi ja selle liikmesriikide poolt muu hulgas ühise programmitöö abil, sealhulgas riigisisises tööjaotuses, et vältida meetmete kattuvust ja suuri tehingulusid; nõuab samuti, et tuleb läbi viia iga abisaaja riigi olukorra konkreetsete vajaduste hoolikas analüüs, tagades samal ajal, et rahastatud projektid oleksid osa kohalikust majandusest ja et neist oleks kasu kõige enam abi vajajatel;

4. nõuab riikidevahelises tööjaotuses tõhusamat ELi ja selle liikmesriikide poolset koordineerimist, et vältida olukorda, kus mõningaid riike eelistatakse abi andmisel, kuid teised satuvad n-õ vaeslapse ossa; rõhutab, et ELi poliitika tööjaotuse osas peaks tagama horisontaalsete küsimuste, näiteks inimõiguste, soolise võrdõiguslikkuse ja kliimamuutuse täieliku käsitlemise; rõhutab samuti, et arengupoliitika ei tohiks abi mõju suurendamise, rohkemate tulemuste ja parema kulude-tulude suhte saavutamise nimel muutuda riskikartlikuks ja keskenduda ainult nn lihtsatele riikidele;
5. nõuab ELi ja selle liikmesriikide suhteliste eeliste ümberhindamist seoses arenguvaldkonna ülesannete jaotamisega, hinnates tugevaid ja nõrku külgi, mis peaksid hõlmama asjaomaseid liikmesriike (või komisjoni) ning samuti muid rahastajaid ja partnerriike;
6. märgib siiski, et tõhusamat koordineerimist vajab ka rahvusvahelise üldsuse ja ennekõike kohalike tasandi osalejate, eriti kohalike omavalitsuste, riikide parlamentide, kodanikuühiskonna ning vabaühenduste tegevus; tuletab meelde, et aastatuhande kaheksanda arengueesmärgiga, milleks on ülemaailmse partnerlusvõrgu loomine arengu edendamiseks, toetatakse laialdast osalust ja kõikide arenguvaldkonna osalejate tihedat omavahelist koostööd;
7. rõhutab, et mitmepoolsed arenguorganisatsioonid võivad suurendada abi tulemuslikkust ja maksimeerida selle tõhusust abiandjariikide ressursside koondamise teel; märgib, et tänu rahvusvaheliste organisatsioonide eraldatud vahenditele saavad rahastajad ka arendustegevuse kohta omavahel teavet vahetada, mis omakorda suurendab läbipaistvust ja vastutust;
8. rõhutab, et on oluline toetada nende riikide suutlikkuse arengut, et nad saaksid arendada oskusi, oskusteavet ja institutsioone, mis on vajalikud nende enda arengu tulemuslikuks haldamiseks; rõhutab, kui olulised on vabakaubandus, turumajandus ja ettevõtlus, et arenguriigid oleksid ise võimelised vaesust levendama ning looma seega jätkusuutliku majandusarengu ja vähendama abisõltuvust; rõhutab ka, kui oluline on edendada ja kaitsta head valitsemistava ning et on tähtis, et vastuvõtjariikide ametiasutused võitleksid korrupsiooniga ja loomaks maksustamisalase infrastruktuuri, mille abil oleks neil võimalik kaitsta oma maksutulu ja võidelda maksudest kõrvalehoidumise ning kapitali ebaseadusliku väljavoolu vastu;
9. rõhutab mittetavapäraste rahastajate, erasektori investeeringute ja kolmandatesse riikidesse suunatud heategevuslike rahavoogude kasvavat tähtsust, mis tekitab koordineerimisega seoses lisaprobleeme; on seisukohal, et ELi arenguabi rahastajate tegevuse koordineerimise uues raamistikus tuleks ka uurida võimalusi nende aspektide kaasamiseks, toetudes Busani tulemusliku arengukoostöö partnerluse raames võetud kohustustele;
10. rõhutab abi tõhususe diferentseeritud käsituse olulisust, milles võetakse arvesse partnerriikide arengutaset (vähim arenenud, nõrga majandusega ja keskmise sissetulekuga riigid) ja nende konkreetseid vajadusi; kõnealune diferentseeritud käsitus peaks põhinema SKTd ületavatel mitmemõõtmelistel arengunäitajatel, milles arvestataks riigisisest vaesust, ebavõrdsust ja kaitsetust;

11. palub liikmesriikidel täielikult ära kasutada uusi elektroonilisi vahendeid projektide koordineerimiseks, näiteks Mosambiigi ametliku arenguabi andmebaas (ODAMoz), mille loomist EL rahastas;
12. palub ELil tagada, et abi ja arengu tõhususe suhtes võetud kohustused peegelduksid täielikult kõikides arengukoostööga seotud finantsmehhanismides;
13. rõhutab, et majandusraskustest tingitud ELi ja riiklike eelarvetega seotud piirangute ning asjaolu tõttu, et poliitikud väljendavad järjest suuremat muret arenguabi tõhusama kulutamise pärast, on rahastajate tegevuse parem koordineerimine hädavajalik ja EL peaks selle edendamises juhtrolli etendama, ja et koordineerimine peaks hõlmama kõigi arenguprojektide põhipunkte, sealhulgas nende kavandamist, järelevalvet ja hindamist;
14. on arvamusel, et rahastajate tegevuse koordineerimise tõhustamist puudutavate praeguste ELi algatustega ei ole nende vabatahtliku ja mittesiduva olemuse tõttu ELi ja selle liikmesriikide täielikku potentsiaali arenguabi mõjusamaks ja tõhusamaks muutmisel täielikult ära kasutatud; palub ELil ja tema liikmesriikidel seetõttu luua uus koordineerimisvahend määruse kujul;
15. palub, et komisjon esitaks eelistatavalt 31. detsembriks 2015 ja igal juhul mitte hiljem kui 2016. aasta esimesel poolaastal ELi toimimise lepingu artiklite 209 ja 210 alusel ettepaneku võtta vastu akt, milles käsitletakse ELi arenguabi rahastajate tegevuse koordineerimise regulatiivseid aspekte, millele eelneb ettevalmistavate meetmete tegevuskava vastuvõtmine ja rakendamine, et hõlbustada kõnealuste regulatiivsete aspektide jõustumist vastavalt käesolevale resolutsioonile lisatud üksikasjalikele soovitudele;
16. palub komisjonil ja Euroopa välisteenistusel seda tegevuskava hinnata varem kokku lepitud näitajate kogumi põhjal. Selles protsessis osaleksid ühelt poolt ELi delegatsioonid koos liikmesriikide diplomaatiliste esindustega partnerriikides ning teisalt arengu ja koostöö peadirektoraat ja Euroopa välisteenistus koos liikmesriikide esindajatega; protsess hõlmaks komisjoni ja Euroopa välisteenistuse aruandeid Euroopa Parlamendile, et leppida kokku tegevuskava rakendamises;
17. kinnitab, et nimetatud soovitused on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõtte ja kodanike põhiõigustega;
18. on seisukohal, et taotletaval ettepanekul puudub finantsmõju;
19. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon ja lisas toodud üksikasjalikud soovitused komisjonile ja nõukogule.

**RESOLUTSIOONI ETTEPANEKU LISA:
ÜKSIKASJALIKUD SOOVITUSED TAOTLETAVA ETTEPANEKU SISU KOHTA**

Soovitus 1 (vastuvõetava määruse eesmärk ja reguleerimisala)

Määruse eesmärk peaks olema kodifitseerida ja tugevdada mehhanisme ja tavasid, et tagada arenguabi parem täiendavus ja tulemuslik koordineerimine. Reguleerimisala peaks andma ELi arenguabi tulemuslikkuse ja tõhususe suurendamise küsimusele asjakohase lahenduse.

Määrus peaks olema kohaldatav liikmesriikidele ja ELi institutsioonidele.

Soovitus 2 (üldpõhimõtete kohta, millel peaks põhinema ELi rahastajate tegevuse koordineerimine)

Määrus peaks kodifitseerima järgmised põhimõtted:

- Vastutus: EL ja tema liikmesriigid peaksid austama partnerriigi juhtrolli ja joonduma keskvalitsuse strateegiate järgi. Need peaksid vajaduse korral hõlmama meetmeid, mis aitavad tugevdada partnerriigi suutlikust juhtida rahastajate koordineerimise operatiivraamistikke.
- Ühtlustamine: EL ja tema liikmesriigid peaksid rakendama riigi tasandil ühtset programmitöö korda (ühine programmitöö) ja tegema koostööd, et vähendada killustatult ja sageli topelt tehtavate kohapealsete lähetuste ja diagnostiliste läbivaatamiste arvu. Samuti peaksid nad delegeerima peamistele rahastajatele volitused selliste tegevuste rakendamiseks, mille suhtes ühel neist on sektori või riigi tasandil suhteline eelis.
- Vastavusse viimine: EL ja tema liikmesriigid peaksid rajama kogu oma toetuse (riiklikud strateegiad, poliitilised arutelud ja arengukoostöö programmid) partnerite riiklikele arengustrateegiatele ja nende strateegiate rakendamises tehtavate edusammude korrapärasele kontrollile. Et abi haldamine oleks vähem bürokraatlik, peaksid nad esimese valikuna kasutama riiklike süsteeme. EL ja tema liikmesriigid peaksid hoiduma abiga rahastatavate projektide ja programmide igapäevase juhtimise ja rakendamise jaoks konkreetsete struktuuride loomisest.
- Abi prognoositavus: Selleks et abi andmise pingutusi tulemuslikult koordineerida, peaksid EL ja tema liikmesriigid andma arenguriikidele oma tulevaste kuluplaanide ja/või rakenduskavade kohta varakult teavet, mis hõlmab vähemalt esialgset vahendite jaotust, et partnerriikidel oleks võimalik need integreerida oma keskpika perspektiiviga kavadesse.
- Läbipaistvus ja vastastikune aruandlus: EL ja tema liikmesriigid peaksid tegema partnerriikidega koostööd, et luua vastastikku kokkulepitud võrgustikud, mis võimaldavad usaldusväärselt hinnata riikide süsteemide tulemuslikkust, läbipaistvust ja vastutust ning parandada partnerriikides andmete kättesaadavust ja kvaliteeti. Veelgi tuleks edendada selliseid tähtsaid algatusi nagu ELi läbipaistvusgarantii ja rahvusvahelise abi läbipaistvuse algatus.

- Diferentseeritud käsitus: Käesoleva määruse rakendamisel tuleks kasutada arengukontekstist ja vajadustest lähtuvat diferentseeritud käsitust, et koostöö partnerriikide ja -piirkondadega oleks konkreetne, arvestaks täpselt konkreetsete riikide või piirkondade olukorda ning põhineks nende vajadustel, strateegiatel, prioriteetidel ja varalistel võimalustel.
- Tulemuste läbivaatamine, hindamine ja arutelu: EL peaks määruse rakendamist jälgima ja sellest aru andma. Võetud meetmetest tuleks anda igal aastal aru riikide parlamentidele ja Euroopa Parlamendile.

Soovitus 3 (ühise programmitöö kohta)

Määrusega tuleks kodifitseerida ELi ja selle liikmesriikide kohustus suurendada oma osalust arenguriikide strateegiatega ühtlustatud ühises mitmeaastases programmitöös, mis hõlmab programmitöö tsüklite võimalikult suurt sünkroniseerimist partnerriikide tasandil. Ühine programmitöö raamistik on tööjaotuse parandamise praktiline vahend, mis peaks täiendama ja tugevdama olemasolevat rahastajate tegevuse koordineerimise korda, et vältida tarbetuid paralleelseid protsesse.

Määrus peaks tagama, et EL jälgiks aktiivselt riikides ja peakorteris tehtud edusamme, et tagada pidev edasimineku olemasolevate kohustuste täitmisel ja ELi ühise programmitöö raamistiku rakenduskavade nõuetekohane järgimine.

Soovitus 4 (tööjaotuse kohta)

EL ja selle liikmesriigid on töötanud välja terve rea juhtpõhimõtteid selle kohta, kuidas töö jaotamist kõige tulemuslikumalt korraldada. ELi tegevusjuhend vastastikuse täiendavuse ja tööjaotuse kohta arengupoliitikas sisaldab ELile ja selle liikmesriikidele suuniseid ja seda tuleks kõikides partnerriikides kiiresti rakendada.

Soovitus 4.1: riigisisene tööjaotus

EL ja tema liikmesriigid peaksid vähendama tehingukuluseid, piirates sektoripoliitilistes aruteludes ja koostöötegevuses aktiivselt tegutsevate ELi rahastajate arvu. Selleks peaksid nad töötama välja sektorites tegevuse lõpetamise kavad, et tagada sektorites parem kontsentreeritus, tuginedes dialoogile partnervalitsuste ja muude rahastajatega ning võimalike rahastamislünkade mõju hindamisele.

Soovitus 4.2: riikidevaheline tööjaotus

Selleks et vähendada riikidevahelise abi killustatust ja rahastajate paljusust, peaksid EL ja tema liikmesriigid tagama, et nende eraldised riikidele tehakse informeeritult, võttes arvesse teiste liikmesriikide kavatsusi ja võimalusi ELi-poolse mõju avaldamiseks. Liikmesriigid peaksid püüdlema parema geograafilise kontsentreerumise poole, komisjon peaks aga olema koordineerija rollis, eelkõige n-õ vaeslapse ossa sattunud riikide suhtes. Sellega seoses võiksid ELi ühised analüüsid ja strateegiad nii eelistatud kui ka n-õ vaeslapse ossa sattunud riikide kohta olla aluseks paremale riikidevahelise tööjaotusele.

Soovitus 5 (peakorteri ja riikide tasandi edusammude jälgimine)

Määrusega tuleks kodifitseerida mehhanismid, mis annavad teada riigi tasandil rahastajate tegevuse koordineerimises tehtud edusammudest, sh: a) liigendatud andmed kõikide asjakohaste abivoogude kohta; b) edu ühise programmitöö protsesside alal, eelkõige tööjaotuse vallas; c) tõendid vähenenud tehingukulude kohta tänu tööjaotusele; ja d) ühise programmitöö ja tööjaotuse integreerimine strateegilise planeerimise protsessidesse.

See teave tuleks teha kättesaadavaks partnerriikidele, et nad saaksid seda kajastada oma riigieelarve dokumentides ja soodustada nii läbipaistvust parlamentide, kodanikuühiskonna ja muude asjakohaste sidusrühmade suhtes.

Soovitus 6 (riikide parlamentide kaasamise kohta rahastajate tegevuse koordineerimise seiresse)

Määruses peaksid olema sätted, millega suurendatakse riikide parlamentide kaasamist rahastajate tegevuse koordineerimise seiresse. Euroopa Parlament ja riikide parlamendid peaksid sel eesmärgil korraldama iga-aastaseid koosolekuid edusammude hindamiseks ja tulemuste arutamiseks.

Soovitus 7 (iga-aastase aruande kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule)

Määrus peaks sisaldama sätteid iga-aastase aruande kaudu esitatava hinnangu kohta. Komisjon peaks analüüsima määruse alusel võetud meetmete rakendamisel tehtud edusamme ja esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning soovitus 9 nimetatud komiteele iga-aastase aruande määruse rakendamise ja ELi abi koordineerimise tulemuste kohta.

Aruanne esitatakse ka Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele.

Iga-aastane aruanne peaks põhinema peakorterist ja kohapealt esitatud eelneva aasta andmetel. Selles tuleks hinnata ELi ja liikmesriikide arengupoliitika koordineerimise jõupingutuste tulemusi, kasutades võimalikult suurel määral konkreetseid ja mõõdetavaid näitajaid, mis mõõdavad määruse eesmärkide täitmisel tehtud edusamme.

Soovitus 8 (läbivaatamise kohta)

Komisjon peaks esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse käesoleva määruse rakendamist esimesel kolmel aastal, ning vajaduse korral lisama sellele seadusandliku ettepaneku vajalike muudatuste sisseviimise kohta.

Soovitus 9 (koordineerimiskomitee loomise kohta)

Määruses peaksid olema sätted komitee loomise kohta. Komitee peaks võtma vastu oma kodukorra ning koosnema komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamendi esindajatest.

28.10.2013

VÄLISKOMISJONI ARVAMUS

arengukomisjonile

ELi arenguabi rahastajate tegevuse koordineerimise kohta
(2013/2057(INI))

Arvamuse koostaja: Jean-Jacob Bicep

(Algatus – kodukorra artikkel 42)

ETTEPANEKUD

Väliskomisjon palub vastutaval arengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib, et kuigi rahvusvaheline üldsus on nõudnud rahastajate tegevuse koordineerimist viimased kümme aastat, näitab 2011. aasta uuring Pariisi deklaratsiooni järelevalve kohta, et edasiminekuks on olnud aeglane; tervitab võimalust vaadata üle olemasolevad meetmed, et parandada veelgi ELi sisest koordineerimist paremate arengutulemuste ja parema kulude-tulude suhte saavutamiseks; rõhutab sellega seoses, et vaja oleks riikidevahelist tööjaotust käsitlevat koordineerimismehhanismi ning abisaajariikides võetavate meetmete tõhusamat koordineerimist ELi tasandil; rõhutab, et tuleks hoogustada ELi ja liikmesriikide abi käsitleva ühise programmitöö rakendamise seotud praeguseid püüdlusi, et vähendada abi killustatust, suurendada selle mõju ning muuta Euroopa arenguabi nähtavamaks;
2. märgib siiski, et tõhusamat koordineerimist vajab ka rahvusvahelise üldsuse ja ennekõike kohalike tasandi osalejate, eriti kohalike omavalitsuste, riikide parlamentide, kodanikuühiskonna ning vabatahtlike tegevus; tuleb meelde, et aastatuhande kaheksanda arengueesmärgiga, milleks on ülemaailmse partnerlusvõrgu loomine arengu edendamiseks, toetatakse laialdast osalust ja kõikide arenguvaldkonna osalejate tihedat omavahelist koostööd;
3. ergutab rahvusvahelise üldsuse tegevuse paremat koordineerimist rahvusvaheliste foorumite, nagu ÜRO Arenguprogrammi ning Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni abi tulemuslikkuse tööühma kaudu; rõhutab, et mitmepoolsed arenguorganisatsioonid võivad suurendada abi tulemuslikkust ja maksimeerida selle tõhusust abiandjariikide ressursside koondamise teel; märgib, et tänu rahvusvaheliste organisatsioonide eraldatud vahenditele saavad rahastajad ka arendustegevuse kohta omavahel teavet vahetada, mis omakorda suurendab läbipaistvust ja vastutust; leiab

siiski, et EL peab parandama koordineerimist liikmesriikidega, et suurendada oma mõju ja kaitsta paremini oma ideid ja ettepanekuid rahvusvahelistel foorumitel ja rahvusvahelistes organisatsioonides;

4. rõhutab, kui oluline on arenguriikide vastutus arenguprotsesside eest, kus neil endil lubatakse otsustada, millised reformi- ja poliitikapõhimõtete paketid nende vajadustele kõige paremini vastavad; rõhutab, et on oluline toetada nende riikide suutlikkuse arengut, et nad saaksid arendada oskusi, oskusteavet ja institutsioone, mis on vajalikud nende enda arengu tulemuslikuks haldamiseks; rõhutab, kui olulised on vabakaubandus, turumajandus ja ettevõtlus, et arenguriigid oleksid ise võimelised vaesust vähendama ning looma seega jätkusuutliku majandusarengu ja vähendama abisõltuvust; rõhutab ka, kui oluline on edendada ja kaitsta head valitsemistava ning et on tähtis, et vastuvõtjariikide ametiasutused võitleksid korrupsiooniga ja looksid maksustamisalase infrastruktuuri, mille abil oleks neil võimalik kaitsta oma maksutulu ja võidelda maksudest kõrvalehoidmise ning kapitali ebaseadusliku väljavoolu vastu; märgib samuti, kui oluline on toetada ja tõhustada kohaliku tasandi osalejate, nagu eraorganisatsioonide ja vabaühenduste, ja kodanikuühiskonna vahelist koordineerimist, kuna oma läheduse tõttu on nad paremas positsioonis riikide arenguvajaduste hindamiseks ning suudavad arenguprotsesse edendada; rõhutab, et paljudel juhtudel võib avaliku ja erasektori partnerlus aidata abi tulemuslikumaks ja paremini koordineeritumaks muuta;
5. on arvamusel, et kolmandates riikides asuvad ELi delegatsioonid peaksid võtma suurema vastutuse ELi ja selle liikmesriikide ning vastuvõtjariikide, samuti muude rahvusvaheliste rahastajate vahelise arengukoostöö koordineerimise eest;
6. rõhutab mittetavapäraste rahastajate, erasektori investeeringute ja kolmandatesse riikidesse suunatud heategevuslike rahavoogude kasvavat tähtsust, mis tekitab koordineerimisega seoses lisaprobleeme; on seisukohal, et ELi arenguabi rahastajate tegevuse koordineerimise uues raamistikus tuleks ka uurida võimalusi nende aspektide kaasamiseks, toetudes Busani tulemusliku arengukoostöö partnerluse raames võetud kohustustele.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÖPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	24.10.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 53 -: 4 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Bastiaan Belder, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Susy De Martini, Mark Demesmaecker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Willy Meyer, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Mirosław Piotrowski, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Sophocles Sophocleous, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Nikola Vuljanić, Boris Zala
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Charalampos Angourakis, Reinhard Bütikofer, Marije Cornelissen, Véronique De Keyser, Kinga Gál, Barbara Lochbihler, Emilio Menéndez del Valle, Doris Pack, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	5.11.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 24 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Bill Newton Dunn, Andreas Pitsillides, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Eduard Kukan, Isabella Lövin, Cristian Dan Preda
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Iratxe García Pérez, María Muñoz De Urquiza, Bogusław Sonik